

Ontwerp van een besluit houdende regels met betrekking tot de verlening van een toevoeging ten behoeve van mediation, de eigen bijdrage in geval van mediation op basis van een toevoeging, alsmede de vaststelling van de vergoeding voor op basis van een toevoeging verleende mediation (Besluit gesubsidieerde mediation)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van ..., nr. ...;

Gelet op artikel 33e, eerste en derde lid, juncto de artikelen 12, derde lid, 25, zesde lid, 28, tweede lid, 34, vierde lid, 34a, vijfde lid, 34d, derde lid, 35, 37, tweede en vijfde lid, en 41 van de Wet op de rechtsbijstand;

De Raad van State gehoord (advies van ..., nr. ...);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van ..., nr. ...;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. ALGEMEEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. wet: Wet op de rechtsbijstand;
- b. eigen bijdrage: eigen bijdrage, bedoeld in artikel 33e, derde lid, juncto artikel 35, eerste lid, van de wet.

HOOFDSTUK 2. TOEVOEGING TEN BEHOEVE VAN MEDIATION

Artikel 2

De artikelen 3, 4, tweede, zesde en zevende lid, 6, 7 en 8 van het Besluit rechtsbijstand- en toevoegcriteria zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het verlenen van een toevoeging ten behoeve van mediation.

Artikel 3

De artikelen 8 tot en met 10 van het Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand en artikel 1 van het Besluit omschrijving indexcijfer zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de vaststelling van de financiële draagkracht van een rechtzoekende met het oog op de verlening van een toevoeging ten behoeve van mediation.

HOOFDSTUK 3. EIGEN BIJDRAGE VAN RECHTZOEKENDEN

Artikel 4

1. De eigen bijdrage, die een natuurlijk persoon verschuldigd is voor de verlening van mediation op basis van een toevoeging, bedraagt € 47,-, indien in een zaak minder dan vier uur mediation wordt verleend.
2. De eigen bijdrage, die een natuurlijk persoon verschuldigd is voor de verlening van mediation op basis van een toevoeging, bedraagt € 94,-, indien in een zaak vier uur of meer mediation wordt verleend.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid bedraagt de eigen bijdrage die een natuurlijk persoon in een zaak verschuldigd is voor de verlening van mediation, ongeacht de duur van de verlening van mediation, € 47,-, indien:
 - a. uitsluitend zijn inkomen of vermogen in aanmerking wordt genomen en het inkomen ten hoogste € 16 200,- bedraagt; of
 - b. in andere gevallen, het inkomen ten hoogste € 22 500,- bedraagt.
4. De eigen bijdrage, die een rechtspersoon verschuldigd is voor de verlening van mediation op basis van een toevoeging, bedraagt € 94,-.
5. Artikel 3 van het Besluit eigen bijdragen rechtsbijstand is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de inkomensgrenzen, bedoeld in het derde lid, alsmede de hoogten van de eigen bijdragen, bedoeld in het eerste tot en met vierde lid.

Artikel 5

1. Indien een toevoeging ten behoeve van mediation wordt verleend in een zaak waarin reeds een toevoeging ten behoeve van rechtsbijstand is verleend, is de rechtzoekende voor de verlening van mediation op basis van eerstgenoemde toevoeging geen eigen bijdrage verschuldigd.
2. Indien een toevoeging ten behoeve van rechtsbijstand wordt verleend in een zaak waarin reeds een toevoeging ten behoeve van mediation is verleend, wordt op de eigen bijdrage, die de rechtzoekende voor de verlening van rechtsbijstand verschuldigd is, het bedrag dat de rechtzoekende als eigen bijdrage voor de verlening van mediation verschuldigd was in mindering gebracht.

Artikel 6

Artikel 6, eerste lid, onderdelen a, b en d, en tweede lid, van het Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand is van overeenkomstige toepassing in geval van verlening van een toevoeging ten behoeve van mediation.

HOOFDSTUK 4. VERGOEDING VOOR HET VERRICHTEN VAN MEDIATION

Artikel 7

1. Een mediator ontvangt overeenkomstig de bepalingen van dit besluit een vergoeding voor het verlenen van mediation op basis van een toevoeging.
2. De vergoeding, bedoeld in het eerste lid, omvat:
 - a. de overeenkomstig dit besluit vastgestelde vergoeding voor het verrichten van mediationwerkzaamheden;
 - b. de overeenkomstig dit besluit vastgestelde vergoeding voor bepaalde kosten en het tijdverlet in verband met reizen voor de desbetreffende zaak; en
 - c. de omzetbelasting die is verschuldigd over de vergoedingen, bedoeld in de onderdelen a en b.
3. Ten behoeve van de berekening van de vergoeding worden de krachtens dit besluit toegekende punten vermenigvuldigd met het basisbedrag, genoemd in artikel 3, eerste lid, van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000.
4. De artikelen 3, eerste tot en met derde lid, en 4, eerste lid, en 27 van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 zijn van overeenkomstige toepassing.
5. De vaststelling van de vergoeding, bedoeld in het eerste lid, vindt plaats met toepassing van het basisbedrag, bedoeld in het derde lid, de vergoeding, bedoeld in artikel 9, tweede lid, en de vergoeding overeenkomstig artikel 27 van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000, die golden ten tijde van de afgifte van de toevoeging op grond waarvan de mediation is verricht.

Artikel 8

1. Aan een zaak waarin aan een of meer rechtzoekenden een toevoeging ten behoeve van mediation is verleend, wordt per rechtzoekende anderhalf punt, met een maximum van drie punten, toegekend, indien in de zaak minder dan vier uur mediation wordt verleend.
2. Aan een zaak waarin aan een of meer rechtzoekenden een toevoeging ten behoeve van mediation is verleend, wordt per rechtzoekende vier punten, met een maximum van acht punten, toegekend, indien in de zaak vier uur of meer mediation wordt verleend.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid wordt aan een zaak waarbij ten minste zeven rechtzoekenden of anderen met een rechtsbelang in één of meer naar hun aard verknochte geschillen zijn betrokken en mediation door twee mediators wordt verleend, vier en een half onderscheidenlijk tien punten toegekend, indien in die zaak minder dan vier uur onderscheidenlijk vier uur of meer mediation wordt verleend.
4. Indien in een zaak als resultaat van de mediation een vaststellingsovereenkomst is gesloten, die met het oog op de definitieve afhandeling van de zaak op grond van de wet in een rechterlijke uitspraak dient te worden opgenomen, wordt het aantal toe te kennen punten, bedoeld in het eerste tot en met derde lid, één maal met twee en een half verhoogd.

5. Artikel 13, tweede lid, van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9

1. Voor het tijdverlet in verband met reizen ten behoeve van de verlening van mediation vanwege de omstandigheid dat van een of meer rechtzoekenden in de zaak de vrijheid is ontnomen of beperkt, wordt per volle gereisde 60 kilometer een half punt toegekend. Artikel 24, derde en vierde lid, van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 is van overeenkomstige toepassing.

2. Voor de kosten die worden gemaakt voor reizen ten behoeve van de verlening van mediation, bedoeld in het eerste lid, wordt een kilometervergoeding toegekend overeenkomstig de vergoeding die krachtens artikel 8 van het Reisbesluit binnenland wordt verleend. Artikel 25, vierde lid, van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10

De artikelen 28, eerste lid, 29, 30 en 31 van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de vaststelling van de vergoeding van een mediator, met dien verstande dat:

- a. de mediator bij zijn aanvraag tot vaststelling van de vergoeding, indien als resultaat van de mediation een vaststellingsovereenkomst is gesloten en een rechtzoekende uit hoofde hiervan een vordering met betrekking tot een geldsom ter hoogte van tenminste 50% van het heffingvrij vermogen heeft, van deze vordering melding maakt; en
- b. de vergoeding wordt vastgesteld met inachtneming van artikel 7, eerste tot en met derde lid, van dit besluit.

Artikel 11

1. Het bureau betaalt overeenkomstig de vaststelling, bedoeld in artikel 10, de vergoeding aan de mediator.
2. De artikelen 32, tweede tot en met vierde lid, en 33 van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de in het eerste lid bedoelde betaling.
3. Artikel 39 van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 5. OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 12

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 13

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit gesubsidieerde mediation.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Justitie,

Besluit van ... houdende regels met betrekking tot de verlening van een toevoeging met het oog op mediation, de eigen bijdrage in geval van mediation op basis van een toevoeging, alsmede de vaststelling van de vergoeding voor op basis van een toevoeging verleende mediation (Besluit gesubsidieerde mediation)

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Thans is bij de Eerste Kamer aanhangig het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de rechtsbijstand houdende herijking van de verlening van rechtsbijstand door de raden voor rechtsbijstand en de invoering van een lichte adviestoevoeging alsmede de regeling van de vergoeding van mediation (Kamerstukken I 2007/08, 30 436, A). Dit wetsvoorstel strekt mede tot invoering van de mogelijkheid om rechtzoekenden voortaan ook in aanmerking te laten komen voor een toevoeging ten behoeve van mediation. Daarbij is ervoor gekozen om ten aanzien van verlening van mediation op basis van een toevoeging zo veel als mogelijk aan te sluiten bij datgene wat in de Wet op de rechtsbijstand (Wrb) en de daarop berustende regelgeving met betrekking tot rechtsbijstand op basis van een toevoeging is geregeld. Met het oog hierop is in het nieuw voorgestelde hoofdstuk IVA van de Wrb, naast enkele bepalingen betreffende de inschrijving van mediators door de raden voor rechtsbijstand, met name ook vastgelegd dat een groot aantal artikelen in de Wrb van overeenkomstige toepassing zijn op toevoegingen ten behoeve van mediation (artikel 33e). Dit houdt onder meer in dat rechtzoekenden, ook als het mediation betreft, een toevoeging kunnen verkrijgen als hun inkomen of vermogen de in artikel 34 van de Wrb vastgelegde grenzen niet overschrijdt, de vaststelling van de draagkracht ten behoeve van die beoordeling, de indiening van een aanvraag om een mediationtoevoeging en de vaststelling van de vergoeding voor mediators op dezelfde wijze geschieden als met betrekking tot rechtsbijstandtoevoegingen is voorgeschreven, en rechtzoekenden ook in geval van verlening van mediation op basis van een toevoeging in beginsel een eigen bijdrage zijn verschuldigd. Voor de in voormeld artikel 33e geregelde overeenkomstige toepasselijheid geldt dat zij ook betrekking heeft op verschillende in de Wrb opgenomen delegatiegrondslagen en er derhalve ook toe strekt terzake van mediation op basis van een toevoeging over bepaalde onderwerpen (criteria inzake toevoegingsverlening, eigen bijdrage, vaststelling vergoeding, etc.) bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen. Dit besluit bevat deze nadere regels.

Vooruitlopend op de totstandkoming van bovenbedoelde wettelijke voorschriften met betrekking tot gesubsidieerde mediation worden door de raden voor rechtsbijstand, gelet op artikel 4:23, derde lid, onderdeel a, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), al enige tijd mediationtoevoegingen afgegeven en vergoedingen voor op basis daarvan verleende mediation verstrekt. Een en ander is nader uitgewerkt in een beleidsregel van de raden voor rechtsbijstand (Stcrt. 2005, nr. 79). Voor de inhoud van dit besluit, waarin de in die beleidsregel behandelde materie voortaan in belangrijke mate zal worden geregeld, geldt dat zo veel mogelijk is aangesloten bij datgene wat in die beleidsregel wordt

bepaald en dat met afwijkingen hiervan niet wordt beoogd materieel bezien wijzigingen ten nadele van rechtzoekenden of mediators door te voeren.

Op verschillende onderdelen wordt voor de in dit besluit opgenomen nadere regeling van gesubsidieerde mediation overeenkomstige toepassing gegeven aan het met betrekking tot gesubsidieerde rechtsbijstand bepaalde in (andere) op de Wrb berustende algemene maatregelen van bestuur. Enkele van deze algemene maatregelen van bestuur (Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000, Besluit rechtsbijstand- en toevoegcriteria) worden nog aangepast in verband met de inwerkingtreding van bovenbedoeld wetsvoorstel. Bovendien wordt om dezelfde reden een nieuw besluit tot stand gebracht (Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand), dat onder meer de tot dusverre in het Besluit draagkrachtcriteria rechtsbijstand opgenomen bepalingen zal gaan bevatten. Voor de in dit besluit geregelde overeenkomstige toepasselijkheid is uitgegaan van de inwerkingtreding van zowel het besluit strekkend tot voormelde aanpassingen als het nieuwe Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand.

pm consultatie, voorhang

De aan dit besluit verbonden kosten worden opgevangen binnen de reguliere budgetten voor gesubsidieerde rechtsbijstand.

Voor de in bovenvermeld wetsvoorstel opgenomen bepalingen met betrekking tot gesubsidieerde mediation geldt dat hieraan, met het oog op het aanvragen van een toevoeging en de vaststelling van een vergoeding, in beperkte mate en alleen voor mediators extra administratieve lasten zijn verbonden. Aan dit besluit zijn geen additionele administratieve lasten voor de burger of het bedrijfsleven verbonden.

2. Artikelsgewijs

Artikel 1

Dit artikel bevat enkele definitiebepalingen.

Artikel 2

Dit artikel behelst de nadere regeling van de criteria die overeenkomstig de artikelen 12, tweede lid, onderdelen a, b, e en g, en 28, eerste lid, van de Wrb door de raden voor rechtsbijstand in acht worden genomen bij de beoordeling van aanvragen om een toevoeging ten behoeve van mediation. Hiervoor wordt, net als in bovenvermelde beleidsregel, aansluiting gezocht bij het bepaalde in het Besluit rechtsbijstand- en toevoegcriteria (Brt) over de beoordeling van aanvragen om een rechtsbijstandtoevoeging, voorzover het zaken betreft ten aanzien waarvan ook een aanvraag om een mediationtoevoeging kan worden gedaan. Voor overeenkomstige toepasselijkheid van artikel 2 van het Brt is geen aanleiding gezien, aangezien het hierin bepaalde strikt genomen reeds volgt uit de

(overeenkomstige toepasselijkheid van de) artikelen 12 en 28 van de Wrb en overige bepalingen in het Brt.

Artikel 3

Zoals hierboven is toegelicht zijn de bepalingen in de Wrb over het vaststellen van de financiële draagkracht in geval van een aanvraag om een rechtsbijstandtoevoeging ingevolge artikel 33e van de Wrb van overeenkomstige toepassing op diezelfde vaststelling in geval van een aanvraag om een mediationtoevoeging. Met dit artikel worden ook de bepalingen, die met betrekking tot de vaststelling van de financiële draagkracht van rechtzoekenden zijn opgenomen in een tweetal op de Wrb berustende besluiten (Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand, Besluit omschrijving indexcijfer), van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikel 4

Dit artikel regelt de hoogte van de eigen bijdrage die de rechtzoekende in geval van verlening van mediation op basis van een toevoeging in beginsel is verschuldigd. In gevallen waarin de mediation minder dan vier uur in beslag neemt is een natuurlijk persoon ingevolge het eerste lid een eigen bijdrage verschuldigd ter grootte van de helft van de laagste eigen bijdrage bij een rechtsbijstandtoevoeging. Ingevolge het tweede lid is de eigen bijdrage voor natuurlijke personen in geval van mediation van vier uur of meer gelijk aan de laagste eigen bijdrage bij een rechtsbijstandtoevoeging. Dit laatste geldt ingevolge het derde lid niet voor natuurlijke personen met een inkomen op bijstandsniveau, die ook in geval het mediation van vier uur of meer betreft een eigen bijdrage zijn verschuldigd die gelijk is aan de helft van de laagste eigen bijdrage bij een rechtsbijstandtoevoeging. Zie voor een nadere toelichting op de hoogte van de eigen bijdrage bij een mediationtoevoeging de memorie van toelichting bij bovengenoemd wetsvoorstel (Kamerstukken II 2005/06, 30 436, nr. 3). Een en ander is thans ook al zo vastgelegd in bovenvermelde beleidsregel van de raden voor rechtsbijstand. Voor rechtspersonen wordt in het vierde lid bepaald dat zij voor mediation op basis van een toevoeging, ongeacht de duur daarvan, altijd de ingevolge dit artikel hoogst mogelijke eigen bijdrage zijn verschuldigd. Het vijfde lid tenslotte regelt dat de jaarlijkse indexering van de hoogten van de eigen bijdragen bij een rechtsbijstandtoevoeging, zoals die is voorzien in artikel 3 van het Besluit eigen bijdragen rechtsbijstand, ook van toepassing is op de in dit artikel opgenomen hoogten van de eigen bijdrage bij een mediationtoevoeging.

Artikel 5

Een rechtzoekende kan ter zake van hetzelfde rechtsbelang in aanmerking worden gebracht voor zowel een rechtsbijstandtoevoeging als een mediationtoevoeging. Zo is het mogelijk dat partijen in een geschil besluiten om eerst mediation te beproeven om pas na het mislukken daarvan tot inschakeling van een rechtsbijstandverlener over te gaan. Ook kunnen partijen tijdens een gerechtelijke procedure op advies van de rechter ervoor kiezen om een geschil alsnog aan een mediator voor te leggen. In deze gevallen is het

niet wenselijk dat partijen vanwege het twee maal moeten betalen van een eigen bijdrage wellicht afzien van gebruikmaking van mediation. Met het oog hierop regelt dit artikel dat de eigen bijdrage voor een rechtzoekende aan wie in dezelfde zaak een rechtsbijstand- en een mediationtoevoeging worden verleend, telkens in totaal, dus voor beide toevoegingen, niet meer bedraagt dan de eigen bijdrage die hij voor verlening van gesubsidieerde rechtsbijstand is verschuldigd. Ook bovenvermelde beleidsregel strekt hier reeds toe.

Artikel 6

Dit artikel regelt dat rechtzoekenden in bepaalde gevallen, waarin zij ingevolge het Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand met betrekking tot een rechtsbijstandtoevoeging zijn vrijgesteld van een eigen bijdrage, ook in geval van een toevoeging ten behoeve van mediation geen eigen bijdrage zijn verschuldigd.

Artikel 7

Van de raad voor rechtsbijstand ontvangt een mediator overeenkomstig artikel 37 van de wet een vergoeding voor de door hem op basis van een toevoeging verleende mediation. Dit artikel bevat regels over de berekening van deze vergoeding. Voor de inhoud van dit artikel is in belangrijke mate aangesloten bij het bepaalde in de artikelen 2 en 3 van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 (Bvr2000). De vergoeding voor het verlenen van mediation omvat zowel een vergoeding voor de verrichte mediationwerkzaamheden, die wordt berekend door vermenigvuldiging van het in artikel 8 van dit besluit hiervoor vastgestelde puntenaantal met het in artikel 3 van het Bvr2000 bepaalde basisbedrag, als een vergoeding voor bepaalde kosten die ten behoeve van die werkzaamheden zijn gemaakt. Bij laatstgenoemde vergoeding gaat het om eventuele kosten van het reizen ten behoeve van mediation vanwege de omstandigheid dat van een of meerdere rechtzoekenden de vrijheid is ontnomen of beperkt (artikel 9, tweede lid), het tijdverlet in verband met datzelfde reizen (artikel 9, eerste lid) en administratieve kosten (artikel 7, vierde lid, jo. artikel 27 Bvr2000). De eigen bijdrage, die de rechtzoekende voor mediation op basis van een toevoeging is verschuldigd, wordt door de mediator aan hem in rekening gebracht.

Artikel 8

Dit artikel regelt hoeveel punten in het kader van de vaststelling van de vergoeding voor een mediator worden toegekend aan zaken waarin mediation wordt verleend. In dit verband is met name van belang dat onderscheid wordt gemaakt tussen zaken waarin met mediation minder dan vier uur is gemoeid en zaken waarin mediation vier uur of meer in beslag neemt. Het eerste en tweede lid bepalen dat in eerstgenoemde zaken toekenning plaatsvindt van anderhalf punt per rechtzoekende, met een maximum van drie punten, en in laatstgenoemde zaken vier punten per rechtzoekende, met een maximum van acht punten. Net als bij het vaststellen van de vergoedingen voor rechtsbijstandsverleners in bijvoorbeeld advieszaken geldt derhalve een forfaitair stelsel dat is gebaseerd op de feitelijke tijdsbesteding in zaken. Bij voormelde limitering van de puntenaantallen

is uitgangspunt geweest dat in de meeste gevallen twee partijen deelnemen aan mediation. Volledigheidshalve zij overigens nog opgemerkt dat voor mediation voortaan, ongeacht de duur, één toevoeging wordt verleend en mediators derhalve niet meer wijziging van de toevoeging hoeven aan te vragen indien de mediation vier uur of meer gaat duren. Het derde lid regelt dat voor de soms voorkomende situatie, dat mediation mede vanwege de deelname hieraan door ten minste door zeven personen door twee mediators wordt verleend, een hoger puntenaantal dan ingevolge het eerste of tweede lid geldt. Een verhoging van het puntenaantal vindt ook plaats in de gevallen waarin mediation tot een vaststellingsovereenkomst heeft geleid en afronding van de zaak slechts mogelijk is na opname hiervan in een rechterlijke uitspraak (bv. gemeenschappelijk verzoek tot echtscheiding). In die gevallen is de rechterlijke procedure een formaliteit en wordt daarom, in plaats van een rechtsbijstandtoevoeging, twee en een half punt toegevoegd aan het uit de voorgaande leden van dit artikel volgende puntenaantal. Zowel de hoofdregel in het eerste en tweede lid als de aanvullende regels in het derde en vierde lid zijn nu al vastgelegd in bovengenoemde beleidsregel van de raden voor rechtsbijstand. Het vijfde lid tenslotte regelt dat mediators, net als rechtsbijstandverleners, in bewerkelijke zaken, na goedkeuring van de hiervoor in te dienen begroting van de (extra) tijdsbesteding, aanspraak kunnen maken op verhoging van bovenvermeld puntenaantal voor verleende mediation.

Artikel 9

Met dit artikel wordt erin voorzien dat een mediator in het kader van de vaststelling van zijn vergoeding ook een vergoeding ontvangt voor de kosten die hij eventueel, vanwege de omstandigheid dat van een of meer partijen de vrijheid is beperkt of ontnomen, heeft gemaakt voor het reizen in verband met mediation (tweede lid) alsmede het tijdverlet in verband met datzelfde reizen (eerste lid). Daarmee wordt aangesloten bij de regeling van deze vergoedingen voor rechtsbijstandverleners in de artikelen 24 en 25 van het Bvr2000, met dien verstande dat met reizen naar een zitting voor mediators geen rekening hoeft te worden gehouden.

Artikel 10

Dit artikel strekt ertoe de regels in het Bvr2000 over de vaststelling van de vergoeding van de rechtsbijstandverlener van overeenkomstige toepassing te verklaren op de vaststelling van de vergoeding van de mediator. Enig verschil is dat bij de aanvraag voor de laatstbedoelde vaststelling, aangezien het mediation betreft, geen rechterlijke uitspraak of beslissing in de zaak hoeft te worden bijgevoegd. Wel wordt van de mediator verlangd dat hij in voorkomende gevallen, met het oog op artikel 34g, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Wrb, bij de aanvraag melding maakt van een toename van de draagkracht bij een rechtzoekende vanwege de in de vaststellingsovereenkomst opgenomen afspraken, die van dien aard is dat tot intrekking met terugwerkende kracht van de toevoeging dient te worden besloten. Op grond van artikel 4:2 van de Awb moet een mediator bij zijn aanvraag tot vaststelling van de vergoeding gegevens en bescheiden verstrekken die voor de beslissing op die aanvraag nodig zijn. Tot die gegevens behoort in het geval van

mediation, net als bijvoorbeeld in het geval van advieszaken, in elk geval een opgave van het aantal uren dat met het verrichten van de (mediation)werkzaamheden gemoeid is geweest. Dit uren aantal bepaalt immers het aantal punten dat krachtens artikel 8 van dit besluit aan een zaak wordt toegekend en zodoende mede de hoogte van de vergoeding voor op basis van een toevoeging verleende mediation. Voor bijvoorbeeld het overleggen van een (volledige) vaststellingsovereenkomst bestaat met het oog op het voorgaande geen noodzaak.

Artikel 11

Dit artikel bevat regels met betrekking tot de betaling en verrekening van de vergoeding voor verleende mediation aan een mediator. Hiervoor is in belangrijke mate aangesloten bij datgene wat met betrekking tot de vergoeding van rechtsbijstandverleners hierover in de artikelen 32 en 33 van het Bvr2000 wordt bepaald.

De Staatssecretaris van Justitie,

Ontwerp van een besluit houdende regels met betrekking tot de eigen bijdrage voor de rechtzoekende in geval van verlening van gesubsidieerde rechtsbijstand alsmede enige nadere regels omtrent de vaststelling van de financiële draagkracht van de rechtzoekende (Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie van ..., nr. ...;

Gelet op de artikelen 25, zesde lid, 34a, vijfde lid, 34d, derde lid, en 35 van de Wet op de rechtsbijstand;

De Raad van State gehoord (advies van ..., nr. ...);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Justitie van ..., nr. ...;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. ALGEMEEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. wet: Wet op de rechtsbijstand;
- b. eigen bijdrage: eigen bijdrage, bedoeld in artikel 35, eerste lid, van de wet; en
- c. draagkracht: draagkracht zoals die overeenkomstig de wet wordt berekend.

HOOFDSTUK 2. EIGEN BIJDRAGE

Artikel 2

1. De eigen bijdrage, die een natuurlijk persoon verschuldigd is voor de verlening van rechtsbijstand op basis van een toevoeging, bedraagt in gevallen waarin uitsluitend zijn inkomen of vermogen in aanmerking wordt genomen:

- a. € 94,-, indien het inkomen niet hoger is dan € 16 200,-;
- b. € 148,-, indien het inkomen meer dan € 16 200,- en ten hoogste € 16 700,- bedraagt;
- c. € 255,-, indien het inkomen meer dan € 16 700,- en ten hoogste € 17 500,- bedraagt;
- d. € 449,-, indien het inkomen meer dan € 17 500,- en ten hoogste € 19 300,- bedraagt; en

- e. € 705,-, indien het inkomen meer dan € 19 300,- en ten hoogste € 22 900,- bedraagt.
2. De eigen bijdrage, die een natuurlijk persoon verschuldigd is voor de verlening van rechtsbijstand op basis van een toevoeging, bedraagt in andere gevallen:
- a. € 94,-, indien het inkomen niet hoger is dan € 22 500,-;
 - b. € 148,-, indien het inkomen meer dan € 22 500,- en ten hoogste € 23 300,- bedraagt;
 - c. € 255,-, indien het inkomen meer dan € 23 300,- en ten hoogste € 24 600,- bedraagt;
 - d. € 449,-, indien het inkomen meer dan € 24 600,- en ten hoogste € 27 300,- bedraagt; en
 - e. € 705,-, indien het inkomen meer dan € 27 300,- en ten hoogste € 32 400,- bedraagt.
3. In afwijking van het eerste onderscheidenlijk tweede lid bedraagt de eigen bijdrage, die een natuurlijk persoon verschuldigd is voor de verlening van rechtsbijstand bestaande uit het geven van eenvoudig rechtskundig advies, in gevallen waarin uitsluitend zijn inkomen of vermogen in aanmerking wordt genomen onderscheidenlijk in andere gevallen:
- a. € 38,-, indien het inkomen ten hoogste € 16 700,- onderscheidenlijk ten hoogste € 23 300,- bedraagt; en
 - b. € 69,-, indien het inkomen meer dan € 16 700,- en ten hoogste 22 900,- onderscheidenlijk meer dan € 23 300,- en ten hoogste € 32 400,- bedraagt.
4. De eigen bijdrage, die een rechtspersoon verschuldigd is voor de verlening van rechtsbijstand op basis van een toevoeging, bedraagt € 705,-.

Artikel 3

1. De inkomensgrenzen, bedoeld in artikel 2, eerste tot en met derde lid, alsmede de hoogten van de eigen bijdragen, bedoeld in de artikelen 2 en 4, worden jaarlijks met ingang van 1 januari aangepast met het percentage waarmee het indexcijfer van de lonen op 31 oktober van het voorafgaande jaar afwijkt van het overeenkomstige indexcijfer op 31 oktober in het daaraan voorafgaande jaar, met dien verstande dat de aan te passen inkomensgrenzen worden afgerond op het naastliggende veelvoud van € 100,- en de aan te passen hoogten van de eigen bijdragen worden afgerond op het naastliggende veelvoud van € 1,-. Artikel 1 van het Besluit omschrijving indexcijfer is van overeenkomstige toepassing.
2. Onze Minister maakt jaarlijks de geïndexeerde bedragen, bedoeld in het eerste lid, bekend door publicatie in de Staatscourant.

Artikel 4

- In afwijking van artikel 2, eerste en tweede lid, bedraagt de eigen bijdrage, die een natuurlijk persoon verschuldigd is voor de verlening van rechtsbijstand op basis van een toevoeging, € 94,-, indien het gaat om de verlening van rechtsbijstand:
- a. in hoger beroep tegen de afwijzing van het verzoek om toepassing van de schuldsaneringsregeling, bedoeld in artikel 292 van de Faillissementswet;
 - b. in de periode waarin de rechtzoekende in staat van faillissement verkeert;
 - c. in de periode waarin de schuldsaneringsregeling, bedoeld in titel III van de Faillissementswet, van toepassing is; of

d. in de periode gedurende welke een schriftelijk vastgelegd akkoord met betrekking tot een buitengerechtelijke schuldsanering, ondertekend door alle schuldeisers en de schuldenaar, overeenkomstig de daarin opgenomen verplichtingen wordt uitgevoerd en daarin in elk geval zijn opgenomen:

- 1°. alle vorderingen van de schuldeisers alsmede een opgave van de inkomsten en het vermogen van de schuldenaar;
- 2°. een beschrijving van het saneringsplan;
- 3°. het bedrag dat buiten de boedel wordt gelaten en berekend is overeenkomstig het rekenmodel dat door de rechter-commissaris in het faillissement wordt gebruikt voor de berekening van het inkomen, bedoeld in artikel 295 van de Faillissementswet;
- 4°. de verplichting voor de schuldenaar om de schulden, opgenomen in het saneringsplan, binnen een zo kort mogelijke termijn te betalen;
- 5°. de termijn gedurende welke het saneringsplan van kracht is, met een maximum van drie jaar; en
- 6°. dat, indien een organisatie de sanering begeleidt, deze organisatie telkens na verloop van zes maanden ten behoeve van de schuldeisers een verslag uitbrengt over de uitvoering van het saneringsplan alsmede een voorstel doet voor de aanpassing van het bedrag dat buiten de boedel wordt gelaten.

Artikel 5

1. Indien binnen zes maanden na verlening van een toevoeging ten behoeve van rechtsbijstand aan een natuurlijk persoon, onder oplegging van een eigen bijdrage als bedoeld in artikel 2, eerste of tweede lid, of artikel 4, een of meer toevoegingen ten behoeve van rechtsbijstand worden verleend aan dezelfde persoon of aan degene met wie hij een gezamenlijke huishouding voerde op het moment van verlening van eerstgenoemde toevoeging, bedraagt de eigen bijdrage bij de eerstvolgende en de twee daaropvolgende toevoegingen ten behoeve van rechtsbijstand binnen genoemde termijn van zes maanden, vijftig procent van de eerst opgelegde eigen bijdrage.
2. Voor de toepasselijkheid van het eerste lid wordt met toevoegingen waarbij geen eigen bijdrage wordt opgelegd geen rekening gehouden. Met toevoegingen die zijn verleend aan degene die met de natuurlijk persoon een gezamenlijke huishouding voert, wordt voor de toepasselijkheid van het eerste lid alleen rekening gehouden, indien deze persoon hierom verzoekt en het een zaak betreft waarin geen onderling tegenstrijdige belangen aan de orde zijn.
3. Indien de eigen bijdrage bij een volgende toevoeging ten behoeve van rechtsbijstand zonder toepassing van het in het eerste lid bedoelde kortingspercentage lager is dan met toepassing van dit percentage, legt de raad de laagste eigen bijdrage op. De termijn van zes maanden, bedoeld in het eerste lid, vangt in dit geval aan op het moment van verlening van de toevoeging waarbij de laagste eigen bijdrage is opgelegd. De tweede volzin is niet van toepassing indien de volgende toevoeging, bedoeld in de eerste volzin, een toevoeging ten behoeve van rechtsbijstand bestaande uit het geven van eenvoudig rechtskundig advies betreft.

Artikel 6

1. De raad legt geen eigen bijdrage op in geval van een toevoeging ten behoeve van rechtsbijstand aan:

- a. personen die uitsluitend zijn aangewezen op verstrekkingen, weergegeven in zowel de Regeling opvang asielzoekers als de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005;
- b. personen wier vrijheid rechtens is ontnomen en die geen inkomsten meer hebben uit een dienstbetrekking, beroep of bedrijf, sociale verzekering of sociale voorziening;
- c. personen die een vordering in kort geding instellen tegen een beslissing als bedoeld in artikel 38, vijfde lid, derde volzin, van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen; en
- d. minderjarigen ten behoeve van wie een bijzonder curator als bedoeld in artikel 250 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek is benoemd.

2. De raad kan beslissen om geen eigen bijdrage op te leggen in geval van een toevoeging ten behoeve van rechtsbijstand, indien de rechtzoekende geen inkomen of vermogen heeft.

Artikel 7

De rechtzoekende is geen eigen bijdrage verschuldigd voor de verlening van rechtshulp.

HOOFDSTUK 3. VASTSTELLING FINANCIËLE DRAAGKRACHT

Artikel 8

Indien de rechtzoekende minderjarig is, wordt voor de vaststelling van de financiële draagkracht het inkomen en vermogen van zijn ouder of ouders in aanmerking genomen, tenzij:

- a. de minderjarige 16 jaar of ouder en uitwonend is;
- b. de minderjarige thuiswonend is en de ouder of ouders geen kinderbijslag voor hem ontvangen; of
- c. de rechtsbijstand waarvoor de toevoeging wordt aangevraagd betrekking heeft op een geschil van de minderjarige met de ouder of ouders.

Artikel 9

Indien de rechtzoekende een rechtspersoon is, kan hij bij de indiening van de aanvraag om een toevoeging ten behoeve van rechtsbijstand volstaan met het overleggen van de meest recente jaarrekening. De raad kan verlangen dat de rechtspersoon in aanvulling hierop andere bescheiden overlegt.

Artikel 10

Indien het geschatte inkomen en vermogen van de rechtzoekende, bedoeld in artikel 34c, eerste lid, van de wet, binnen de grenzen, genoemd in artikel 34, eerste en tweede lid, van de wet, valt, maar de terugval in het inkomen en vermogen, bedoeld in artikel 34c, eerste lid, van de wet, minder dan 15% bedraagt, wordt hem door de raad desondanks een toevoeging ten behoeve van rechtsbijstand verleend.

HOOFDSTUK 4. OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 11

Het Besluit draagkrachtcriteria rechtsbijstand wordt ingetrokken.

Artikel 12

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 13

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Justitie,

Besluit van ... houdende regels met betrekking tot de eigen bijdrage voor de rechtzoekende in geval van verlening van gesubsidieerde rechtsbijstand alsmede enige nadere regels omtrent de vaststelling van de financiële draagkracht van de rechtzoekende (Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand)

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Voor rechtzoekenden geldt dat zij voor de verlening van gesubsidieerde rechtsbijstand in beginsel een eigen bijdrage zijn verschuldigd. Tot nu toe waren de regels over deze eigen bijdrage in belangrijke mate opgenomen in de artikelen 35 en 36, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand (Wrb). Vanwege de wijziging van deze artikelen, zoals die is opgenomen in het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de rechtsbijstand houdende herijking van de verlening van de rechtsbijstand door de raden voor rechtsbijstand en de invoering van een lichte adviestoevoeging alsmede de regeling van de vergoeding van mediation (Kamerstukken II 2005/06, 30 436, nr. 2), zal de regeling van het onderwerp eigen bijdrage in de Wrb voortaan echter worden beperkt tot de bepaling dat rechtzoekenden een eigen bijdrage zijn verschuldigd, tenzij bij algemene maatregel van bestuur anders is bepaald. Daarnaast blijft in de Wrb voor enkele bijzondere vormen van rechtsbijstand worden geregeld dat hiervoor geen eigen bijdrage is verschuldigd (artikelen 43 en 44, vierde lid (nieuw)). De overige regels omtrent de eigen bijdrage worden voortaan bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld. Dit besluit bevat die regels.

De in dit besluit opgenomen regels betreffen ten eerste datgene wat tot nu toe met betrekking tot de eigen bijdrage in de artikelen 35 en 36, tweede lid, van de Wrb werd geregeld. Daarbij gaat het met name om bepalingen over de verschillende inkomenscategorieën, de daarbij behorende hoogten van de eigen bijdrage en de jaarlijkse indexering van de eigen bijdragen. Benadrukt wordt dat de overheveling van deze bepalingen naar dit besluit geen wijziging in materiële zin behelst. Ten tweede bevat dit besluit de bepalingen die tot dusverre in het Besluit draagkrachtcriteria rechtsbijstand (Bdr) waren opgenomen over vrijstelling of vermindering van de eigen bijdrage. Nu laatstvermeld besluit hierdoor alleen nog maar enkele bepalingen met betrekking tot de vaststelling van de financiële draagkracht van rechtzoekenden zou omvatten, is reden gezien ook deze bepalingen over te hevelen naar dit besluit en het Bdr in te trekken. Tenslotte regelt dit besluit de lagere eigen bijdrage in geval van een toevoeging voor eenvoudig rechtskundig advies (lichte adviestoevoeging) alsmede de onverschuldigdheid van een eigen bijdrage in geval van rechtshulp. In beide gevallen is regeling hiervan nodig geworden vanwege de in bovenvermeld wetsvoorstel vervatte herziening van het stelsel van gesubsidieerde rechtsbijstand, die met name een duidelijke scheiding van de verlening van rechtshulp en de verlening van verdergaande rechtsbijstand alsmede de introductie van een afzonderlijke toevoeging voor eenvoudig rechtskundig advies behelst. Aangezien deze herziening ook de afschaffing van het verlengd spreekuur behelst, kunnen de op de daarvoor verschuldigde eigen bijdrage betrekking hebbende bepalingen in de Wrb (artikel 35, eer-

ste lid) en het Bdr (artikelen 11c, 12 en 16) komen te vervallen. Opgemerkt zij tenslotte nog dat de regels over de eigen bijdrage in geval van mediation op basis van een toevoeging, waarvoor bovenstaand wetsvoorstel de grondslag in het leven roept, worden opgenomen in een afzonderlijk besluit.

pm consultatie, voorhang

Dit besluit heeft geen zelfstandige financiële gevolgen. Voor zover dit besluit financiële consequenties heeft, houden zij verband met het bovenvermelde wetsvoorstel. Verwezen zij naar de toelichting op de financiële gevolgen van dat wetsvoorstel (Kamerstukken II 2005/06, 30 436, nr. 3).

Aan dit besluit zijn geen administratieve lasten voor de burger of het bedrijfsleven verbonden, mede omdat het in hoofdzaak bepalingen bevat die tot dusverre in de Wrb of het Bdr waren opgenomen.

2. Artikelsgewijs

Artikel 1

Dit artikel bevat enkele definitiebepalingen. De inhoud van het voormalige artikel 1 van het Bdr is hierin verwerkt.

Artikel 2

Dit artikel regelt de hoogte van de eigen bijdrage die de rechtzoekende in geval van verlening van rechtsbijstand op basis van een toevoeging in het algemeen is verschuldigd. De inhoud van het eerste en tweede lid, waarin wordt geregeld welke eigen bijdrage een natuurlijk persoon in geval van een reguliere toevoeging ten behoeve van rechtsbijstand is verschuldigd, is ontleend aan die van het voormalige artikel 35, derde en vierde lid, van de Wrb, met inbegrip van de indexering overeenkomstig het (voormalige) artikel 35, vijfde lid, van de Wrb van de hierin opgenomen inkomensgrenzen en hoogten van de eigen bijdragen tot en met 1 januari 2008. Het derde lid regelt de hoogte van de eigen bijdrage die een natuurlijk persoon in geval van een lichte adviestoevoeging is verschuldigd. Met de introductie van de lichte adviestoevoeging wordt, vanwege de afschaffing van het verlengd spreekuur (waarvan de eigen bijdrage regeling vond in het voormalige eerste lid van artikel 35 van de Wrb), voorzien in een laagdrempelige mogelijkheid tot het verkrijgen van gesubsidieerde rechtsbijstand voor rechtzoekenden die eenvoudig rechtskundig advies van een advocaat behoeven. In geval van een lichte adviestoevoeging betaalt de rechtzoekende met het oog hierop telkens een eigen bijdrage die aanzienlijk lager is dan de eigen bijdrage die hij verschuldigd is wanneer op basis van een gewone toevoeging rechtsbijstand wordt verleend. De eigen bijdrage bij de lichte adviestoevoeging bedraagt voor rechtzoekenden met een inkomen op of net boven het bijstandsniveau € 38,- en voor andere minder draagkrachtige rechtzoekenden € 69,-. Bij het bepalen van deze hoogten is mede in ogenschouw genomen dat ook de hoogte van deze

eigen bijdrage zodanig moet zijn dat rechtzoekenden hierdoor daadwerkelijk worden gestimuleerd om het gebruik van rechtsbijstand bewust af te wegen. Zie voor een nadere toelichting op de hoogte van de eigen bijdrage bij een lichte adviestoevoeging de nota naar aanleiding van het verslag bij bovengenoemd wetsvoorstel (Kamerstukken II 2006/07, 30 436, nr. 6). Het vierde lid tenslotte, dat bepaalt welke eigen bijdrage een rechtspersoon voor verlening van rechtsbijstand op basis van een toevoeging verschuldigd is, vormt een vertaling van het voormalige artikel 36, tweede lid, van de Wrb.

Artikel 3

Dit artikel regelt de jaarlijkse indexering van zowel de in artikel 2 genoemde inkomensgrenzen als de in de artikelen 2 en 4 bepaalde hoogten van de eigen bijdragen. De inhoud hiervan is ontleend aan die van het voormalige vijfde en zevende lid van artikel 35 van de Wrb. Voor overheveling van ook het voormalige zesde lid van artikel 35 bestaat overigens geen reden; de hoogten van de eigen bijdragen worden immers niet meer bij wet, doch alleen bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld.

Artikel 4

In dit artikel wordt geregeld in welke gevallen een rechtzoekende voor de verlening van rechtsbijstand op basis van een toevoeging, niet zijnde eenvoudig rechtskundig advies, in afwijking van artikel 2, eerste en tweede lid, telkens de laagst mogelijke eigen bijdrage is verschuldigd. De inhoud van dit artikel komt overeen met die van het voormalige artikel 11b van het Bdr.

Artikel 5

Dit artikel bevat de anti-cumulatiebepaling die tot dusverre was opgenomen in artikel 10 van het Bdr, met dien verstande dat hierin rekening wordt gehouden met de afschaffing van het verlengd spreekuur en de daarmee samenhangende introductie van de lichte adviestoevoeging. Deze bepaling strekt er onverminderd toe een natuurlijk persoon, aan wie binnen een tijdvak van zes maanden meerdere toevoegingen ten behoeve van rechtsbijstand worden verleend waarvoor een eigen bijdrage is verschuldigd, voor de tweede, derde en vierde vervolgtoevoeging ten behoeve van rechtsbijstand ten hoogste de helft van de eigen bijdrage van de eerste rechtsbijstandtoevoeging te laten betalen.

Artikel 6

De inhoud van dit artikel, waarin wordt geregeld dat rechtzoekenden in bepaalde gevallen zijn vrijgesteld van de eigen bijdrage, is ontleend aan het voormalige artikel 11 van het Bdr, met dien verstande dat vanwege het bepaalde in artikel 7a, derde lid, van de wet geen reden meer is gezien voor een afzonderlijke bepaling als die in de tweede volzin van het derde lid van dat artikel.

Artikel 7

Zoals hierboven is toegelicht behelst de in bovenvermeld wetsvoorstel vervatte herziening van het stelsel van gesubsidieerde rechtsbijstand een duidelijke scheiding tussen de verlening van rechtshulp (rechtsbijstand bestaande uit het geven van eenvoudig juridisch advies waarbij geen sprake is van vertegenwoordiging van de rechtzoekende) en de verlening van verdergaande rechtsbijstand. Zie voor een nadere toelichting hierop de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2005/06, 30 436, nrs. 3) en de nota naar aanleiding van het verslag (Kamerstukken II 2006/07, 30 436, nr. 6) bij het voorstel van deze wet. Voor rechtshulp kunnen rechtzoekenden zich wenden tot het juridisch loket, zijnde de voorziening die de raden voor rechtsbijstand op basis van artikel 7, tweede lid, van de Wrb hiervoor hebben getroffen. Een toevoeging hoeft hiervoor niet te worden aangevraagd (zie artikel 24, eerste lid, Wrb). Verdergaande rechtsbijstand aan rechtzoekenden wordt verleend door de advocatuur; ten behoeve hiervan is wel telkens een toevoeging vereist. Dit artikel regelt dat de rechtzoekende geen eigen bijdrage is verschuldigd voor gesubsidieerde rechtsbijstand in de vorm van rechtshulp door het juridisch loket. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan de aankondiging hiervan in onder meer bovenvermelde memorie van toelichting.

Artikelen 8 tot en met 10

Deze artikelen bevatten de bepalingen die tot dusverre met betrekking tot de vaststelling van de financiële draagkracht van rechtzoekenden waren opgenomen in de artikelen 2, 14 en 12a van het Bdr. Hierin wordt geregeld in welke gevallen het inkomen van ouders van een minderjarig kind niet in aanmerking wordt genomen, welke bescheiden rechtspersonen bij een toevoegingsaanvraag moeten overleggen, en dat verlening van een toevoeging ook geschiedt indien sprake is van een terugval in inkomen van minder dan 15% maar het inkomen door peiljaarverlegging binnen de grenzen, bedoeld in artikel 34 van de Wrb, valt.

Artikel 11

Zoals hierboven is toegelicht worden de tot nu toe in het Bdr opgenomen bepalingen over de eigen bijdrage alsmede enkele hierin nog resterende nadere regels over de vaststelling van de financiële draagkracht overgeheveld naar het onderhavige besluit. De artikelen die overigens nog in het Bdr waren opgenomen (11c, 12 en 16) kunnen in verband met bovenvermelde afschaffing van het verlengd spreekuur komen te vervallen. Met het oog op het voorgaande wordt het Bdr ingetrokken.

De Staatssecretaris van Justitie,

Ontwerp van een besluit houdende aanpassing van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 en enkele andere besluiten in verband met de herijking van de verlening van rechtsbijstand door de raden voor rechtsbijstand alsmede de invoering van de lichte adviestoevoeging en de toevoeging ten behoeve van mediation

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie van ... 2008, nr. ...;

Gelet op de artikelen 12, derde lid, 28, tweede lid, 34, vierde lid, 37, tweede en vijfde lid, 41, tweede lid, en 42a, eerste lid, van de Wet op de rechtsbijstand;

De Raad van State gehoord (advies van ... 2008, nr. ...);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Justitie van ... 2008, nr. ...;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 12 wordt gewijzigd als volgt:

a. Aan het tweede lid wordt een volzin toegevoegd, luidende:
Artikel 9 is van overeenkomstige toepassing.

b. Het derde lid komt te luiden:

3. In afwijking van het eerste en tweede lid worden aan een zaak waarin eenvoudig rechtskundig advies wordt gegeven twee punten verleend.

B

Artikel 24, tweede lid, komt te luiden:

2. Op het tijdverlet in verband met reizen van een rechtsbijstandverlener die met toestemming van de raad in een onderzoeks- of opvangcentrum aan een vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 rechtsbijstand verleent, is het eerste lid van overeenkomstige toepassing.

C

Artikel 25, tweede lid, komt te luiden:

2. Een rechtsbijstandverlener die met toestemming van de raad in een onderzoeks- of opvangcentrum aan een vreemdeling in de zin van Vreemdelingenwet rechtsbijstand verleent, ontvangt overeenkomstig het eerste lid een vergoeding voor de kosten die worden gemaakt voor reizen naar het onderzoeks- of opvangcentrum.

D

In artikel 31, derde lid, wordt "tweede en derde lid zijn" vervangen door: tweede lid is.

E

In artikel 33 vervalt het tweede lid en de aanduiding "1." voor het eerste lid.

F

Artikel 34 vervalt.

G

In artikel 39, derde lid, wordt "artikel 7" vervangen door: artikel 7a, derde lid,.

ARTIKEL II

Het Besluit rechtsbijstand- en toevoegcriteria wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 4 wordt gewijzigd als volgt:

a. Het eerste lid komt te luiden:

1. Rechtsbijstand bestaande uit het geven van eenvoudig rechtskundig advies wordt, als zijnde van onvoldoende belang, niet verleend indien het op geld waardeerbaar belang blijft beneden een bedrag van € 90,-.

b. In het tweede lid wordt na "toevoeging" ingevoegd: anders dan ten behoeve van eenvoudig rechtskundig advies.

B

Artikel 5 wordt gewijzigd als volgt:

a. Het eerste lid komt te luiden:

1. In strafzaken wordt geen rechtsbijstand verleend indien de zaak dient bij de kantonrechter. De eerste volzin is niet van toepassing op de verlening van rechtshulp.

b. In het tweede lid wordt "eerste lid" vervangen door "eerste lid, eerste volzin" en wordt "een toevoeging" vervangen door: rechtsbijstand.

C

Artikel 6 wordt gewijzigd als volgt:

a. In het eerste lid wordt "Boek I" vervangen door "Boek 1" en wordt aan het einde van onderdeel a de punt vervangen door een komma.

b. In het tweede lid wordt "eerste lid onder a" vervangen door "eerste lid, onderdeel a," en wordt na "artikel 431" ingevoegd: van.

D

In artikel 8, eerste lid, onderdeel a, wordt "rechtsbijstand tijdens een spreekuur dat" vervangen door: rechtshulp die.

ARTIKEL III

Het Subsidiebesluit raden voor rechtsbijstand wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 2, tweede lid, wordt gewijzigd als volgt:

a. In onderdeel 2° wordt "voor rechtsbijstandverlening" vervangen door: voor de verlening van rechtsbijstand en mediation.

b. De onderdelen 4° en 5° komen te luiden:

4°. de doeluitkering voor de subsidiëring van de voorzieningen, bedoeld in artikel 42b, eerste en tweede lid, van de wet, verminderd met de wettelijk te innen eigen bijdragen van rechtzoekenden voor zover het voorzieningen betreft die belast zijn met de verlening van rechtsbijstand, anders dan rechtshulp, of mediation;

5°. de doeluitkering voor de verlening van rechtsbijstand of mediation op basis van overeenkomsten als bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel d, van de wet;

B

In artikel 4, eerste lid, wordt "Wet op de rechtsbijstand" vervangen door: wet.

C

In artikel 10, eerste lid, wordt "a en b" vervangen door: a en b,.

D

In artikel 11, derde lid, wordt "Onze Minister van Justitie" vervangen door: Onze Minister.

E

Artikel 14 wordt gewijzigd als volgt:

a. In het eerste lid wordt "c tot en met g" vervangen door: c tot en met g,.

b. In het tweede lid komt onderdeel a te luiden:

a. het aangaan of wijzigen van subsidieverplichtingen anders dan met voorzieningen, bedoeld in artikel 42b, eerste en tweede lid, van de wet;

ARTIKEL IV

Het Besluit verlengde spreekuurvoorziening vervalt.

ARTIKEL V

Het Besluit omschrijving indexcijfer wordt gewijzigd als volgt:

a. In artikel 1 wordt "artikel 35, vijfde lid" vervangen door: artikel 34, vierde lid.

b. Na artikel 1 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1a

Dit besluit berust op artikel 34, vierde lid, van de Wet op de rechtsbijstand.

ARTIKEL VI

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Justitie,

Besluit van ... houdende aanpassing van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 en enkele andere besluiten in verband met de herijking van de verlening van rechtsbijstand door de raden voor rechtsbijstand alsmede de invoering van de lichte adviestoevoeging en de toevoeging ten behoeve van mediation

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Dit besluit bevat in hoofdzaak de aanpassingen van enkele op de Wet op de rechtsbijstand gebaseerde algemene maatregelen van bestuur die noodzakelijk zijn in verband met het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de rechtsbijstand houdende herijking van de verlening van rechtsbijstand door de raden voor rechtsbijstand en de invoering van een lichte adviestoevoeging alsmede de regeling van de vergoeding van mediation (Kamerstukken I 2007/08, 30 436, A). Met laatstbedoeld wetsvoorstel wordt een duidelijke scheiding aangebracht tussen de publieke taak op het terrein van gesubsidieerde rechtsbijstand (verlening van eerstelijns rechtshulp) en de private taken op datzelfde terrein (verlening van verdergaande rechtsbijstand). Om de toegang tot de eerstelijns rechtshulp, die bij de stichtingen rechtsbijstand al te zeer in het gedrang was gekomen, te garanderen, wordt de verlening hiervan voortaan ter hand genomen door een voorziening die de raden voor rechtsbijstand gezamenlijk hiervoor specifiek treffen (het juridisch loket). De verlening van verdergaande rechtsbijstand geschiedt telkens op basis van een toevoeging door de advocatuur. Met het oog op het voorgaande zijn de stichtingen rechtsbijstand opgeheven. In verband met de scheiding tussen de publieke en private taken met betrekking tot gesubsidieerde rechtsbijstand is het verlengd spreekuur, dat door de stichtingen rechtsbijstand werd verzorgd, afgeschaft. Daar staat tegenover dat met de introductie van de toevoeging voor eenvoudig rechtskundig advies door een advocaat (lichte adviestoevoeging), waarvoor een lagere eigen bijdrage is verschuldigd dan in geval van een reguliere toevoeging, wordt voorzien in een laagdrempelige mogelijkheid tot het verkrijgen van gesubsidieerde rechtsbijstand voor rechtzoekenden die zijn aangewezen op iets langere rechtsbijstand dan rechtshulp. Bovendien bevat het wetsvoorstel de grondslag om rechtzoekenden voortaan ook ten behoeve van mediation in aanmerking te laten komen voor een toevoeging.

Met het onderhavige besluit wordt het merendeel van de algemene maatregelen van bestuur die krachtens de Wet op de rechtsbijstand (Wrb) zijn vastgesteld aangepast in verband met bovenbedoeld wetsvoorstel tot wijziging van de Wrb. Het gaat hierbij om het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000, het Besluit rechtsbijstand- en toevoegcriteria, het Subsidiebesluit raden voor rechtsbijstand en het Besluit omschrijving indexcijfer (artikelen I tot en met III en V). Daarnaast strekt dit besluit, eveneens in verband met het wetsvoorstel, tot intrekking van het Besluit verlengde spreekuurvoorziening (artikel IV). Een aanpassing van het Besluit draagkrachtcriteria rechtsbijstand is niet in dit besluit opgenomen, aangezien de bepalingen in dat besluit, voor zover zij gelding moesten behouden, worden ondergebracht in het nieuwe Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand en de

inhoud daarvan al wordt afgestemd op de Wrb zoals die vanwege bovenbedoeld wetsvoorstel komt te luiden. Wat de invoering van de mediationtoevoeging betreft blijven de aanpassingen in dit besluit beperkt tot die van het Subsidiebesluit raden voor rechtsbijstand. Voor het overige worden de regels hierover opgenomen in een nieuw Besluit gesubsidieerde mediation. Van de gelegenheid is nog gebruik gemaakt om enkele redactionele verbeteringen door te voeren (zie de artikelen I, II en IV).

pm consultatie, voorhang

Dit besluit heeft geen zelfstandige financiële gevolgen. De financiële consequenties houden verband met het bovenvermelde wetsvoorstel. Verwezen zij naar de toelichting op de financiële gevolgen van dat wetsvoorstel (Kamerstukken II 2005/06, 30 436, nr. 3).

Aan dit besluit zijn geen administratieve lasten voor de burger of het bedrijfsleven verbonden, mede omdat het slechts aanpassingen bevat die noodzakelijk zijn in verband met en voortvloeien uit bovenvermeld wetsvoorstel.

2. Artikelsgewijs

Artikel I

A

Tot dusverre werd in artikel 12 van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 (Bvr 2000) al bepaald dat een advocaat voor een advieszaak waarin minder dan zes uur onderscheidenlijk zes uur of meer rechtsbijstand wordt verleend vier onderscheidenlijk acht punten krijgt toegekend. Zoals hierboven is toegelicht kunnen rechtzoekenden voortaan van een advocaat in een zaak ook eenvoudig rechtskundig advies op basis van een toevoeging (lichte adviestoevoeging) verkrijgen. Voor advieszaken in laatstbedoelde zin geldt dat het zaken van eenvoudige aard betreft die gemiddeld drie uur tijd vergen en voorheen onder meer in het verlengd spreekuur werden afgedaan. Met dit onderdeel wordt erin voorzien dat in een nieuw derde lid van artikel 12 wordt vastgelegd dat een advocaat voor een zaak waarin hij op basis van een afzonderlijke toevoeging eenvoudig rechtskundig advies verleent twee punten krijgt toegekend. Zie voor een nadere toelichting hierop de memorie van toelichting bij bovengenoemd wetsvoorstel (Kamerstukken II 2005/06, 30 436, nr. 3).

B en C

Deze onderdelen strekken tot aanpassing van de artikelen 24, tweede lid, en 25, tweede lid, in verband met de hierboven toegelichte opheffing van (het spreekuur van) de stichtingen rechtsbijstand.

D

Dit onderdeel betreft een redactionele verbetering.

E en F

Hierboven is toegelicht dat de stichtingen rechtsbijstand zijn opgeheven en dat de verlening van rechtsbijstand op basis van een toevoeging voortaan niet meer mede geschiedt door medewerkers van die stichtingen. De artikelen 33, tweede lid, en 34, van het Bvr 2000, waarin bepalingen zijn opgenomen met betrekking tot de verlening van rechtsbijstand op basis van een toevoeging door voornoemde medewerkers, kunnen derhalve komen te vervallen.

G

In artikel 39, derde lid, van het Bvr 2000 wordt verwezen naar de bepaling in artikel 7 van de Wrb die inhoudt dat de raden voor rechtsbijstand voor elk kalenderjaar een jaarplan opstellen. Die bepaling is vanwege bovenvermeld wetsvoorstel echter overgeheveld naar het nieuwe artikel 7a, derde lid, van de Wrb. De verwijzing in artikel 39, derde lid, wordt daaraan aangepast.

Artikel II

A

Dit onderdeel strekt tot aanpassing van artikel 4 van het Besluit rechtsbijstand- en toevoegcriteria (Brt), waarin wordt geregeld wanneer een zaak van onvoldoende financieel belang is voor de verlening van gesubsidieerde rechtsbijstand. Reden hiervoor is de hierboven toegelichte afschaffing van het verlengd spreekuur en daarmee samenhangende introductie van de toevoeging voor eenvoudig rechtskundig advies.

B

Met de invoering van de duidelijke scheiding tussen publieke en private taken met betrekking tot gesubsidieerde rechtsbijstand is in artikel 1 van de Wrb vanwege bovenvermeld wetsvoorstel de term rechtshulp geïntroduceerd. Daarmee wordt bedoeld op de verlening van rechtsbijstand bestaande uit het geven van eenvoudige juridische adviezen waarbij geen sprake is van vertegenwoordiging van de rechtzoekende, het met het oog hierop verstrekken van informatie, het analyseren en verduidelijken van een probleem alsmede het verwijzen naar terzake doende instanties en rechtsbijstandverleners. Deze vorm van gesubsidieerde rechtsbijstand, waarvoor geen toevoeging benodigd is, geschiedt door het juridisch loket, zijnde de voorziening die de raden hiervoor op basis van artikel 7, tweede lid, van de Wrb in het leven hebben geroepen, en omvat de rechtsbijstand die voorheen tijdens het spreekuur van de stichtingen rechtsbijstand werd verleend. Met dit onderdeel wordt artikel 5, eerste lid, van het Brt aangepast in verband met de introductie van het begrip rechtshulp en de opheffing van (het spreekuur van) de

stichtingen rechtsbijstand. Voorts behelst dit onderdeel enkele redactionele aanpassingen van het eerste en tweede lid van artikel 5.

C

Dit onderdeel betreft enkele redactionele verbeteringen.

D

Zie voor een toelichting op de in dit onderdeel vervatte wijziging van artikel 8 van het Brt de toelichting hierboven op artikel II, onderdeel B.

Artikel III

A

Zoals hierboven is toegelicht kan voortaan ook ten behoeve van mediation door een rechtzoekende een toevoeging worden verkregen. In het nieuwe hoofdstuk IVA van de Wrb wordt onder meer bepaald dat mediation op basis van een toevoeging geschiedt door bij de raden ingeschreven mediators alsmede dat de raden mediators voor op basis van een toevoeging verleende mediation een vergoeding verstrekken. Een en ander is overigens nader geregeld in het nieuwe Besluit gesubsidieerde mediation. Daarnaast is hierboven ook toegelicht dat de stichtingen rechtsbijstand zijn opgeheven. In plaats daarvan treffen de raden gezamenlijk een voorziening die belast is met verlening van rechtshulp, bevordering van mediation en doorverwijzing naar mediators (artikel 7, tweede lid, Wrb; juridisch loket). Ook kunnen zij met het oog op de uitoefening van hun taken nog andere voorzieningen treffen (artikel 8, tweede lid, Wrb). Met het oog hierop zijn de bepalingen over subsidiëring door de raden van de stichtingen rechtsbijstand in de Wrb vervangen door bepalingen over subsidieverstrekking aan de door de raden getroffen voorzieningen. In verband met het voorgaande wordt de opsomming in artikel 2, tweede lid, van het Subsidiebesluit raden voor rechtsbijstand (Sbrr) van de kosten die worden begrepen onder de beheers- en programmakosten waarvoor aan de raden mede subsidie wordt verstrekt, aangepast. De in onderdeel 2° doorgevoerde aanpassing laat zich herleiden tot bovenbedoelde mogelijkheid om ook als mediator een vergoeding voor op basis van toevoeging verrichte werkzaamheden te ontvangen. Voor de aanpassing van onderdeel 4° bestaat reden, omdat de raden aan de door hen getroffen voorzieningen (waaronder in elk geval het juridisch loket) en niet meer aan de stichtingen rechtsbijstand, subsidie verstrekken. Onderdeel 5° wordt aangepast in verband met de vanwege bovenbedoeld wetsvoorstel nieuw aan de raden voor rechtsbijstand opgedragen taak om in bijzondere situaties overeenkomsten te sluiten met betrekking tot het verlenen van bepaalde vormen van rechtsbijstand (bv. rechtsbijstand in asielzaken) of mediation.

B, C, D en E (onderdeel a)

Deze onderdelen betreffen enkele redactionele aanpassingen.

E (onderdeel b)

Zie voor een toelichting op de in dit onderdeel vervatte wijziging van artikel 14, tweede lid, van het Sbr de toelichting hierboven op artikel III, onderdeel A.

Artikel IV

Zoals hierboven is toegelicht zijn de stichtingen rechtsbijstand opgeheven en is het verlengd spreekuur, dat door die stichtingen werd verzorgd, afgeschaft. Voor de hierop betrekking hebbende bepalingen in de Wrb geldt dat zij vanwege bovenvermeld wetsvoorstel zijn geschrapt. In samenhang hiermee kan ook het Besluit verlengde spreekuurvoorziening komen te vervallen.

Artikel V

Aan artikel 34 van de Wrb is vanwege bovenvermeld wetsvoorstel een vierde lid toegevoegd. In dat lid vindt de voorheen in artikel 35, vijfde lid, opgenomen jaarlijkse indexering van de in artikel 34, eerste lid, bedoelde inkomensgrenzen regeling. Bovendien is hierin de tot dusverre in artikel 35, zevende lid, opgenomen grondslag voor het Besluit omschrijving indexcijfer opgenomen. Dit onderdeel strekt er ten eerste toe in artikel 1 van laatstbedoeld besluit de verwijzing naar artikel 35, vijfde lid, te wijzigen in een verwijzing naar artikel 34, vierde lid. Daarnaast wordt er met de invoering van het nieuwe artikel 1a in voorzien dat voor het Besluit omschrijving indexcijfer de gewijzigde delegatiegrondslag komt te gelden.

De Staatssecretaris van Justitie,